

Sygn. akt I ACa 1152/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2014r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Ewa Tkocz (spr.)
Sędziowie:	SA Roman Sugier SA Elżbieta Karpeta

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Prokuratora Rejonowego w (...) działającego na rzecz S. P.

przeciwko K. K., E. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej E. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej

z dnia 6 marca 2012r., sygn. akt I C 318/10

p o s t a n a w i a

odrzuć apelację.

Sygn. akt I ACa 1152/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 marca 2012r. Sąd Okręgowy w Bielsku – Białej zasądził solidarnie od pozwanych K. K. i E. K. na rzecz S. P. kwotę 231.086 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2010r., w pozostałej części powództwo oddalił oraz orzekł o kosztach procesu (k. – 230).

Apelację od powyższego wyroku wnieśli pozwani K. K. i E. K.. Apelacja pozwanej została prawomocnie odrzucona postanowieniem Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej z dnia 23 października 2012r. (k. 314, 410).

Zarządzeniem Przewodniczącego w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach z dnia 9 stycznia 2014r. skarżąca E. K. została wezwana do usunięcia braków formalnych wniesionego środka zaskarżenia poprzez sprecyzowanie, czy zaskarża wyrok w zakresie uwzględniającym roszczenie ponad kwotę 150.000 złotych (tak bowiem wynikało ze wskazanego w apelacji zakresu zaskarżenia), czy też ponad kwotę 81.086 złotych (tak wynikało z zawartego w apelacji wniosku o

zmianę zaskarżonego orzeczenia), w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia apelacji (k. – 422). Przesyłka zawierająca wezwanie tej treści została pozwanej doręczona w dniu 13 lutego 2014r. (k. – 427) w sposób zastępczy, określony w art. 139 § 1 k.p.c..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja podlega odrzuceniu.

Wniesiona przez pozwaną apelacja nie spełniała wymogów formalnych z art. 368 § 1 pkt 1 i 5 k.p.c., albowiem pomiędzy określonym przez nią zakresem zaskarżenia a wnioskami apelacji istniała rozbieżność, która uniemożliwiła nadanie apelacji dalszego biegu. Skarżąca zaskarżyła punkt 1/ wyroku w zakresie, w jakim Sąd Okręgowy uwzględnił roszczenie ponad 150.000 złotych, zaś we wniosku o zmianę zaskarżonego orzeczenia wskazała, że domaga się obniżenia zasądzonego świadczenia do kwoty 81.086 złotych. Jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazała tę drugą kwotę. Również wywody zawarte w uzasadnieniu apelacji wątpliwości co do zakresu zaskarżenia nie wyjaśniają.

Zasadnym w takich okolicznościach było wezwanie skarżącej do usunięcia braków formalnych apelacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006r., III CZ 83/06, Lex nr 607272).

Wezwanie tej treści zostało pozwanej doręczone w trybie art. 139 § 1 k.p.c. w dniu 13 lutego 2014r., a zatem tygodniowy termin do wykonania nałożonego na nią obowiązku procesowego upłynął w dniu 20 lutego 2014r.

Dodatkowo podkreślić trzeba, że sposób doręczenia odpowiadał przepisom § 6 ust. 2, § 8 ust. 2 pkt 1 i § 10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010r. w sprawie szczegółowego trybu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2010r., Nr 190, poz. 1277, tekst jednolity).

Wobec bezskutecznego upływu wskazanego wyżej tygodniowego terminu uznać należy, że braki formalne apelacji nie zostały przez skarżącą usunięte.

W tej sytuacji apelacja podlega odrzuceniu, o czym z mocy art. 373 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.